

[Nyboe Andersen.]

aftaler, som er indgået mellem De europæiske Fællesskaber og Sverige, Finland, Island, Schweiz, Østrig og Portugal. Vi er indforstået med, at disse aftaler kommer til at indgå i det traktatkompleks, som knytter sig til dansk medlemskab.

Venstre vil af al kraft medvirke til at sikre et positivt resultat af folkeafstemningen den 2. oktober, men vi vil føre debatten på et hæderligt grundlag og tager afstand fra metoder, som ikke er det danske folkestyre værdigt. Til de metoder henregner jeg også den helsidesannonce, som Folkebevægelsen mod EF i dag har indrykket i dagspressen. Den er et groft eksempel på, at man i kampen mod en dansk tilslutning appellerer til antiparlamentariske tendenser i befolkningen.

„Ingen er interesseret i, at vi ved for meget, vi vælgere ...“

står der i annoncen. Det står der, efter at der igennem måneder har været ført den mest omfattende oplysningskampagne og mødevirksomhed om dette spørgsmål, som nogen sinde har fundet sted i Danmark, en virksomhed finansieret ved midler bevilget af det folkeeting, man anklager for at ville holde vælgerne i uvidenhed. Det er simpelt hen uhæderlig propaganda!

Der kan være mange grunde til utilfredshed i dagens Danmark. Priserne stiger, skatterne er høje, der er stadig uløste sociale problemer. Dele af dagspressen og massemedierne forsømmer ingen lejlighed til at give denne utilfredshed næring, med eller uden rimelig grund. Men over for disse problemer har modstandere og tilhængere af EF det samme fælles ansvar. Netop modstanderne af EF har jo travlt med at fortælle os, at vore hjemlige forhold er bedre end andre landes, og at vor hjemlige politik er mere demokratisk end det politiske liv i de nuværende EF-lande. Modstanderne vil altså gerne stå som de sande forsvarere af det danske folkestyre. På den baggrund forekommer det mig at være et uanstændigt dobbeltspil, at man nu allierer sig med alt, hvad der findes

af antiparlamentariske tanker og kræfter i befolkningen. Det ville være klædeligt, om de politikere her i salen, som er ledende kræfter inden for Folkebevægelsen imod EF, ville tage afstand fra de metoder, som her bringes i anvendelse.

Formanden: Hr. Niels Hølvæg Petersen har ordet.

Hjortnæs: Hr. formand, jeg bad om en kort bemærkning!

Formanden: Det så jeg ikke.

Hjortnæs: Jeg var herhenne før.

Formanden: Det blev ikke tilkendegivet, at det var ønske om en kort bemærkning, men nu vel, hr. Hjortnæs har ordet.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs: Hr. Nyboe Andersen følte sig foranlediget til endnu en gang for offentligheden at fremdrage den forsideartikel, der står på de socialdemokratiske fællesmarkedsmotstanderes blad „Socialdemokraten“. Jeg er meget forundret over, at hr. Nyboe Andersen føler sig foranlediget til at trække den frem. Jeg har allerede i dagspressen — det går jeg ud fra er hr. Nyboe Andersen bekendt — gjort rede for mine synspunkter vedrørende dette spørgsmål og sagt, at ingen nøgtern iagttager af nordisk politik kan være i tvivl om, at statsministeren i Sverige, Olof Palme, gang på gang har peget på den risiko, der ligger for det nordiske samarbejde. Hvis man vil prøve at omfortolke det, der står i overskriften, må jeg beklage det. Det, der er refereret i artiklen, er, at Olof Palme på et spørgsmål, der lyder:

„Vil det nordiske samarbejde ikke blive svækket, hvis Norge og Danmark opnår fuldt medlemskab af EF?“ svarer:

„Jeg har flere gange peget på den risiko, der ligger.“

Derfor må jeg sige til hr. Nyboe Andersen, at der er tale om ordkløveri, når man vil